

CONTROLEORGAAN OP DE POLITIONELE INFORMATIE

Uw referentie	Onze referentie	Bijlage(n)	Datum
FOD BiZa/Coördinatie& Ondersteuningsdienst/ Internationale Cel	DA190020		5 november 2019

Betreft: advies betreffende de overeenkomst tussen de Belgische en Franse regering met betrekking tot de modaliteiten van de uitvoering van de grenscontroles in het Verenigd Koninkrijk op de passagiers van treinen tussen het V.K. en België via de vaste kanaalverbindingen en die geen commerciële stop in Frankrijk hebben.

Het Controleorgaan op de politionele informatie (hierna afgekort "COG" of "Controleorgaan").

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (BS, 5 september 2018, hierna afgekort als "WGB").

Gelet op de wet van 3 december 2017 tot oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort "WOG").

Gelet op de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt (hierna "WPA").

Gelet op de Law Enforcement Directive 2016/680 van 27 april 2016 (hierna "LED").

Gelet op de Wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.

Gelet op het verzoek van de Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken Pieter De Crem ontvangen per drager door het Controleorgaan op 22 oktober 2019, op grond van voormelde WGB om een advies uit te brengen.

Gelet op de nazending, op vraag van het Controleorgaan, per e-mail van 29 oktober 2019 door de FOD Binnenlandse Zaken van de bestuurlijke overeenkomst van 1 oktober 2004 betreffende de immigratiecontroles, de daaropvolgende wijziging van die overeenkomst d.d. 4 oktober 2007 en de nota d.d. 15 juli 2004 van de Belgische regering aan het secretariaat van de Raad van de EU, betreffende de effectieve uitvoering van de grenscontrole in het station Brussel Zuid voor de Eurostar-passagiers uit het Verenigd Koninkrijk waarop voormelde bestuurlijke overeenkomst is gebaseerd, en die niet waren gevoegd bij de aanvankelijke adviesaanvraag.

Gelet op het verslag van de heer Frank Schuermans, lid-raadsheer in het Controleorgaan.

Brengt op 5 november 2019 het volgend advies uit.

I. Voorafgaande opmerking nopens de bevoegdheid van het Controleorgaan

1. In het licht van, respectievelijk, de toepassing en omzetting van de Verordening 2016/679¹ en de Richtlijn 2016/680² heeft de wetgever de taken en opdrachten van het Controleorgaan grondig gewijzigd. Artikel 4, § 2, vierde lid, van de Organieke Wet GBA bepaalt dat de competenties, taken en bevoegdheden als toezichthoudende autoriteit voorzien door de Verordening 2016/679 voor de politiediensten in de zin van artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, worden uitgeoefend door het Controleorgaan.

2. Het betekent onder meer dat het Controleorgaan ook bevoegd is wanneer politiediensten persoonsgegevens verwerken die buiten de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie vallen, bijvoorbeeld in het kader van sociaaleconomische doeleinden of human resources verwerkingen. Het Controleorgaan moet geraadpleegd worden bij de voorbereiding van wetgeving of een regelgevende maatregel die verband houdt met de verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten van de geïntegreerde politie (zie artikel 59 §1, 2^e lid en 236 §2 WGB, artikel 36.4 van de AVG en artikel 28.2 van de Richtlijn politie-justitie). Daarbij heeft het Controleorgaan de opdracht om te onderzoeken of de voorgenomen verwerkingsactiviteit door de politiediensten in overeenstemming is met de bepalingen van Titel 1 (voor de niet-operationele verwerkingen)³ en Titel 2 (voor de operationele verwerkingen) van de WGB⁴.

3. Wat betreft derhalve in het bijzonder de verwerkingsactiviteiten in het kader van de opdrachten van bestuurlijke en/of gerechtelijke politie brengt het Controleorgaan advies uit, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van de Regering of van de Kamer van volksvertegenwoordigers, van een bestuurlijke of gerechtelijke overheid of van een politiedienst, inzake iedere aangelegenheid die betrekking heeft op het politionele informatiebeheer zoals geregeld in Afdeling 12 van Hoofdstuk 4 van de wet op het politieambt⁵.

4. Het Controleorgaan is tot slot, ten aanzien van de politiediensten, de Algemene Inspectie van de federale politie en lokale politie (afgekort "AIG") zoals bedoeld in de wet van 15 mei 2007 op de Algemene Inspectie en de Passagiersinformatie-eenheid (hierna afgekort "BEL-PIU") bedoeld in Hoofdstuk 7 van de wet van 25 december 2016 tevens belast met het toezicht op de toepassing van

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming of "AVG").

² Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (hierna "Richtlijn politie-justitie").

³ Artikel 4 §2, vierde lid Organieke Wet GBA.

⁴ Artikel 71 §1, derde lid GBW.

⁵ Artikelen 59 §1, 2^e lid en 236 § 2 WGB

Titel 2 van de GBW en/of de verwerking van persoonsgegevens zoals bedoeld in de artikelen 44/1 tot 44/11/13 van de wet op het politieambt en/of elke andere opdracht die haar krachtens of door andere wetten wordt verleend.⁶

II. Voorwerp van de aanvraag

5. De aanvraag betreft het ontwerp van de overeenkomst tussen de Belgische en Franse regering met betrekking tot de modaliteiten van de uitvoering van de grenscontroles in het Verenigd Koninkrijk op de passagiers van treinen tussen het V.K. en België via de vaste kanaalverbindingen en die geen commerciële stop in Frankrijk hebben.

6. De aanvrager stelt dat huidig ontwerp van overeenkomst sinds 4 april 2018 *de facto* reeds in voege is. Vanaf die datum maken meerdere treinen per dag gebruik van de vaste kanaalverbinding om te voorzien in de treinaansluiting van het Verenigd Koninkrijk naar België en Nederland zonder een commerciële tussenstop in Frankrijk. Voor deze treinen wordt de grenscontrole reeds uitgevoerd door Franse ambtenaren.

7. De aanvrager verwijst naar de garanties die zijn opgenomen *"opdat de Franse grenspolitie bij het uitvoeren van zijn controles steeds over de juiste gegevens zou beschikken. Het betreft de gegevens die voorzien zijn in uitvoering van de Europese regelgeving, inzonderheid de Schengen grenscode"*.

8. Deze vorm van bilaterale samenwerking vindt volgens de aanvrager haar basis in enerzijds de Verordening (EU) 2016/399 betreffende de Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengen Grenscode) en anderzijds in de Overeenkomst van 15 december 1993 tussen België, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot het treinverkeer tussen België en het Verenigd Koninkrijk via de vaste kanaalverbinding (hierna "trilaterale Eurostarverdrag").

In het begeleidend schrijven van de aanvrager bij de ontwerpovereenkomst wordt volgende toelichting gegeven bij het trilaterale Eurostarverdrag: *"Op die manier voert het Verenigd Koninkrijk reeds in de "veiligheidszone" in het station Brussel-Zuid toegangscontroles tot het Britse grondgebied uit op passagiers die naar Londen reizen. Op dezelfde manier organiseert Frankrijk toegangscontroles tot het betreden van het Schengengrondgebied op alle treinpassagiers die via de Vaste Kanaalverbinding van Londen naar het Schengengrondgebied reizen, ongeacht hun bestemming. Frankrijk doet deze controle ook op de passagiers van treinen die hun eerste commerciële stop op Belgisch grondgebied hebben. Volgens de Schengen Grenscode is België verantwoordelijk voor het uitvoeren van de grenscontroles op deze categorie van passagiers, maar Frankrijk heeft in het verleden aanvaard om alle controles in het station van Londen St-Pancras uit te voeren. Dit soort samenwerking is mogelijk op basis van artikel 1.2.1 van bijlage VI van de Schengen Grenscode."*

⁶ Artikel 71 §1, derde lid juncto 236 § 3, GBW.

9. Luidens de aanvrager wordt artikel 3 in de ontwerpovereenkomst op verzoek van Frankrijk opgenomen omdat die *wenst aan België tijdens controles ogenblikkelijk bijkomende informatie [te kunnen] opvragen wanneer het dit nodig acht om een meer doorgedreven controle op een passagier te kunnen uitoefenen*. Het gaat om informatie die de federale politie aanlevert. Overeenkomstig artikel 3 gaat het om real time bijstand door de federale politie via een Belgisch contactpunt betreffende passagiers voor wie een grondigere controle noodzakelijk is. Die bijstand kan betrekking hebben op een bevraging, zowel voor EU-onderdanen als onderdanen van een derde land, van de "Belgische nationale databanken, voor zover dat toelaat om het potentiële bedreigingsrisico te beoordelen voor de openbare orde of de nationale veiligheid van België" (*des bases de données nationales belges dans la mesure où elles permettent d'évaluer le risque potentiel de menace pour l'ordre public ou la sécurité intérieure de la Belgique*).

Dergelijke doorgifte van informatie wordt vervolgens in bijlage A verder uitgewerkt. Naast een herhaling van wat artikel 3 bepaalt, specificeert die bijlage dat het contactpunt zeven dagen op zeven per e-mail en telefonisch beschikbaar is onder de vorm van een permanentie te Brussel tussen 6u 's morgens en 11u 's avonds. Er wordt in elk geval een contactmogelijkheid gegarandeerd gedurende de periode dat de registratie effectief mogelijk is tot één uur na het effectieve vertrek van de trein.

De aanvrager stelt daarnaast dat voormeld artikel 3 geen nieuwe verplichting schept om informatie uit te wisselen, maar dat het *de modaliteiten [regelt] van de beschikbaarheid van informatie die [België] reeds op basis van andere verplichtingen via internationale databestanden ter beschikking moet stellen*.

Nog volgens de aanvrager, zou artikel 3 daarenboven ook kunnen gezien worden als een concrete uitvoering van artikel 17, lid 1 van de Schengen Grenscode, waarin het volgende te lezen is: *De lidstaten verlenen elkaar bijstand en zorgen voor een nauwe en voortdurende onderlinge samenwerking met het oog op een doelmatige uitoefening van het grenstoezicht, overeenkomstig de artikelen 7 tot en met 16. Zij wisselen alle relevante informatie uit*.

10. Artikel 9 behelst de overeenstemming van de overeenkomst met het Unierecht en de nationale wetgeving van de overeenkomst sluitende partijen. Dat artikel schrijft voor dat de bepalingen van de overeenkomst slechts van toepassing zijn voor zover zij in overeenstemming zijn met het Unierecht en de nationale wetgeving van partijen.

III. Bespreking van de aanvraag

11. Voor alle duidelijkheid herinnert het Controleorgaan eraan dat het zijn adviezen niet noodzakelijk beperkt tot het door een aanvrager aangewezen artikel of artikelen, maar neemt het in zijn adviezen steeds al die elementen of bepalingen mee die onder haar bevoegdheid vallen op grond van de hoger geciteerde regelgeving. *In casu* zal onderhavig advies bijvoorbeeld breder zijn dan enkel het artikel 3 dat door de aanvrager wordt vermeld.

12. Gelet op de schending van de wettelijke verplichting om het Controleorgaan voorafgaand te raadplegen (cfr. randnummer 2), miskennen partijen de waarborg ten gunste van de rechten van betrokkenen die de wet beoogt met de tussenkomst van het Controleorgaan. Bovendien is het nog maar de vraag of partijen bij gebreke aan een geschreven overeenkomst en aan een toetsing door het Controleorgaan tot dusver de rechten van betrokkenen in het kader van gegevensbescherming überhaupt in rekening hebben genomen. Het COC wijst erop dat deze werkwijze geheel misplaatst is, niet in het minste omdat dit de indruk wekt dat de politiediensten lichtzinnig omspringen met gegevensbescherming. Elke aanvraag om advies dient voortaan derhalve tijdig, en met andere woorden vóór de aanvang van de gegevensverwerking, te worden ingediend. Het is immers van wezenlijk belang dat de desbetreffende operationele diensten zich bewust zouden zijn van de waarborgen die voor de rechten van betrokkenen ter zake gelden en een adviesaanvraag ogenschijnlijk niet louter voor de vorm wordt ingewonnen.

13. Het nut en de meerwaarde van de grenscontrole op zich, is voor het COC overduidelijk en staat buiten kijf. Evenwel vormt de grenscontrole niet het voorwerp van voorliggende ontwerpovereenkomst. Die laatste heeft betrekking op het overnemen door Franse grenswachters van de Belgische bevoegdheid om grenscontroles uit te voeren in Londen. De gegevensuitwisseling die daaruit voortvloeit heeft dus géén betrekking op de grenscontrole op zich, maar is het rechtstreekse gevolg van een bevoegdheidsoverdracht. In die zin kan artikel 3 van voorliggende overeenkomst geenszins als een loutere uitvoering van artikel 17 van de Schengen Grenscode gezien worden, zoals gesteld door de aanvrager.

Als wettelijke basis voor deze werkwijze verwijst de aanvrager naar artikel 1.2.1. van bijlage VI van de Schengen Grenscode, dat luidt als volgt: *"De passagiers en het spoorwegpersoneel aan boord van treinen die de buitengrenzen overschrijden, met inbegrip van goederentreinen en lege treinen, worden aan controles onderworpen. De lidstaten kunnen bilaterale of multilaterale overeenkomsten sluiten over de wijze waarop deze controles met inachtneming van de in punt 1.1.4 vervatte beginselen worden uitgevoerd. [...]"*

Dat punt 1.1.4. betreffende de gemeenschappelijke grensdoorlaatposten, vermeldt in 1.1.4.3.: *"[...] Voor de toepassing van deze verordening wordt elke controle die door grenswachters van lidstaten in een gemeenschappelijke grensdoorlaatpost op het grondgebied van een derde land wordt verricht, geacht te zijn verricht op het grondgebied van de betrokken lidstaat. [...]"*

Het COC leest deze bepaling zo dat grenswachters louter op basis van de Schengen Grenscode niet bevoegd zijn om verantwoordelijkheden van andere Lidstaten te dragen op vlak van grenscontroles. Die interpretatie steunt op het principe dat grenswachters gebonden zijn door de nationale soevereiniteit van andere Lidstaten en stemt overeen met de algemene visie van de Europese Commissie, die inzake het raadplegen van de nationale databanken door de aanvrager weergegeven wordt in de adviesaanvraag: "*De verplichting om nationale databanken te raadplegen betreft eigen databanken*".

Het voorgaande staat er niet aan in de weg dat Lidstaten dienaangaande onderling anders kunnen overeenkomen (zoals ook mogelijk conform artikel 18 van Verordening 2016/399). Gelet op het ontbreken tot op heden van enige bilaterale overeenkomst tussen België en Frankrijk overeenkomstig de bepalingen van artikel 1.2.1. van bijlage VI van de Schengen Grenscode, en gelet op het feit dat de controles door Franse grenswachters volgens punt 1.1.4.3 betreffende de gemeenschappelijke grensdoorlaatposten geacht worden te zijn verricht in Frankrijk, en daarop geen delegatie van bevoegdheid van België aan Frankrijk kan worden gestoeld zonder bilaterale overeenkomst, is het voor het COC geheel onduidelijk op welke wettelijke basis de federale politie momenteel gegevens uit nationale Belgische gegevensbanken doorgeeft aan Franse grenswachters. Het legitiem doel is hier immers niet een gemeenschappelijk grenstoezicht te organiseren maar wel een bevoegdheidsdelegatie te organiseren. Zolang die laatste evenwel niet is geformaliseerd, is een *de facto* uitvoering ervan in de zin dat persoonsgegevens uit Belgische politionele gegevensbanken worden doorgegeven aan Franse grenswachters op grond van een loutere "aanvaarding" door de Fransen (cfr. randnr. 8), niet aanvaardbaar.

14. Gelet op de definitie van "grenswachter" in artikel 2.14 van Verordening 2016/399, neemt het COC er nota van dat de Franse grenswachter het grenstoezicht zal uitvoeren overeenkomstig Frans recht. Dit ontslaat partijen er niet van om in de ontwerpovereenkomst waarborgen te voorzien voor de rechten van betrokkenen bij de uitwisseling van gegevens uit de nationale Belgische politionele gegevensbanken. Er dient in de overeenkomst minstens duidelijkheid te bestaan over hoe het recht op informatie, toegang, rectificatie en wissing voor de betrokkene is geregeld, of er desgevallend uitzonderingen op bestaan, en hoe die rechten kunnen worden uitgeoefend bijvoorbeeld door een verzoek bij de toezichthoudende autoriteit.

15. Waar voor België de bewaartermijnen vermeld worden in de WPA is het voor het Controleorgaan volstrekt onduidelijk wat de (uiterste) bewaartermijnen zijn naar Frans recht. Minstens dient de memorie van toelichting daarover voldoende informatie te verschaffen, doch strekt het tot aanbeveling om in de ontwerp tekst zelf een bepaling op te nemen conform de LED die voor beide Partijen telt. Thans is het immers onduidelijk hoe lang de persoonsgegevens die door de federale politie via dat contactpunt aan de Franse grenswachters zouden worden overgemaakt, aldaar bewaard zullen

(mogen) blijven. Aangezien de termijnen van de WPA⁷ hier van toepassing zijn (artikel 9 verklaart de nationale wetgeving immers van toepassing) is het van belang de tekst van de ontwerpovereenkomst daarop af te stemmen. Ook in die zin is het noodzakelijk om duidelijkheid te scheppen over de toepasselijke maximumtermijnen voor ventilering van de uitgewisselde gegevens teneinde discrepanties tussen verschillende nationale rechtskaders te voorkomen.

16. Aan wie de betreffende informatie wordt overgedragen, is eveneens te algemeen geformuleerd in het ontwerp van overeenkomst. De bevoegde autoriteiten van de contracterende partijen worden niet bij naam genoemd. In artikel 1 (de 'definities') wordt er verwezen naar "agenten" ("*Agents*") als de personen belast met de grenscontroles onder de bevoegdheid van de Partijen ("*les personnes chargées des contrôles frontaliers sous l'autorité des Parties*"). Wel blijkt uit de ontwerptekst dat het aan Belgische zijde gaat om de federale politie, en aan Franse zijde om 'de grenspolitie', maar daaruit valt niet op te maken wie de verwerkingsverantwoordelijke is, nu die omschrijving in principe meerdere politiediensten omvat. De nood aan een specifiekere aanwijzing van de bevoegde autoriteiten is onmiskenbaar teneinde de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke kenbaar te maken.

17. Met betrekking tot de aanpassing of verwijdering van incorrecte gegevens, schrijft de overeenkomst niks voor. De dagelijkse ervaringen van het COC tonen aan dat er heel wat onjuiste en/of incorrecte gegevens in de ANG zitten, waarbij er kan van uitgegaan worden dat het vooral gegevens uit de ANG zijn die worden en zullen worden overgemaakt aan de Franse grenswachters. Het COC heeft het dan nog niet over mogelijks andere databases met niet gevalideerde informatie die door de Belgische federale politie (ISLP, FEEDIS, bijzondere gegevensbanken, ...) aan de Franse grenswachters worden of zouden worden overgemaakt.

Het is dus van belang om in een werkwijze te voorzien wanneer de doorgestuurde gegevens onjuist zijn, niet accuraat zijn, achterhaald zijn of niet verzonden hadden moeten worden. Minstens dient er in een systeem te worden voorzien om de Franse grenswachters daarvan op de hoogte te brengen. Het aanpassen van onjuiste of inaccurate gegevens dient onverwijld te gebeuren en een verplicht karakter te hebben. Daarentoent is op dit ogenblik niets voorzien in het ontwerp. Een aanpassing van de tekst in die zin is hier noodzakelijk.

Overigens beschikken de bevoegde autoriteiten van beide partijen over voormelde gegevens, en dient de overeenkomst de verplichting om die gegevens desgevallend aan te passen of te wissen derhalve aan beide partijen op te leggen.

18. De vraag naar passende technische en organisatorische maatregelen om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking van persoonsgegevens overeenkomstig de LED en/of het toepasselijke nationale recht gebeurt, werd bij het opstellen van deze ontwerpovereenkomst

⁷ Artikel 44/9 WPA

klaarblijkelijk niet eens gesteld. De verwerking van persoonsgegevens hoort noodzakelijk te zijn voor het specifiek doel van de verwerking. Die verplichting geldt voor de hoeveelheid verzamelde persoonsgegevens, de mate waarin zij worden verwerkt, de periode waarin zij worden opgeslagen en de toegankelijkheid daarvan. In dat kader is het geheel onduidelijk (1) wie toegang heeft tot de mailbox, vermeld in de ontwerpovereenkomst, van waaruit de persoonsgegevens worden verzonden aan de Franse grenswachters, (2) wie toegang heeft tot de mailbox waarin de informatie die het Belgische contactpunt doorstuurt, terechtkomt en (3) hoe die doorgegeven informatie na de grenscontrole wordt behandeld.

19. Het COC stelt vast dat het ontwerp van de overeenkomst totaal voorbijgaat aan de nauwkeurigheid van de gegevens, eventuele correctie bij vergissingen en beperking van de verwerking, het finaliteitsbeginsel en specialiteitsbeginsel, de verdere mededeling van de gegevens, de registratie van de verzending en ontvangst van persoonsgegevens. Het ontwerp voorziet evenmin in technische en organisatorische maatregelen (informatieveiligheidsmaatregelen) om de input, het gebruik, de toegang en de bewaring van persoonsgegevens, alsook de betrouwbaarheid van het systeem te kunnen controleren. Het COC meent dat met betrekking tot al deze elementen iedere vorm van rechtsbescherming ontbreekt en spoort de Regering dan ook aan de tekst van de overeenkomst grondig aan te passen.

Dit betekent dat het Controleorgaan hoe dan ook zowel in zijn controlefunctie (cf. art. 44/1 tot en met 44/11/13 WPA) als in zijn DPA-functie (artikel 71 en titel VII WGB) er zal op toezien dat de onderlinge gegevensuitwisseling zich wel degelijk inschrijft in de overeenkomst.

20. Het COC wijst op de noodzaak om in de ontwerpovereenkomst de beginselen van verwerking te respecteren (artikel 28 GBW). Om te beginnen dient voorliggende overeenkomst duidelijkheid te scheppen over het feit dat enkel juiste en geactualiseerde persoonsgegevens mogen worden uitgewisseld. In dat kader benadrukt het COC het principe dat in artikel 44/9 van de WPA is vervat: wanneer persoonsgegevens met name ontoereikend, niet ter zake dienend of overmatig van aard zijn, mogen zij niet meer worden bewaard voor doeleinden van bestuurlijke of gerechtelijke politie. Daarenboven legt voormeld artikel eveneens maximum bewaartermijnen op, los van de eerder genoemde criteria voor bewaring. Het strekt tot aanbeveling om dienaangaande een bepaling in de voorliggende overeenkomst op te nemen die specificeert dat persoonsgegevens die buiten die maximumtermijnen in artikel 44/9 WPA nog zouden vermeld staan in een Belgische gegevensbank, geenszins mogen worden doorgegeven aan de Franse grenswachters. Minstens dient dit in de praktijk te worden gerespecteerd (zie hoger de opmerking nopens de nauwkeurigheid en wettelijkheid van de gegevens in de ANG).

21. Over de rol en de tussenkomst van de toezichthoudende autoriteiten zegt de ontwerpovereenkomst niets. Doordat de ontwerptekst verwijst naar de toepasselijkheid van het nationale recht betekent dit automatisch dat het Controleorgaan als "controleoverheid" of

toezichhoudend autoriteit bevoegd is om de toepassing van deze overeenkomst te controleren. Gelet op het feit dat Frankrijk een eigen toezichhoudende autoriteit heeft ("la Commission nationale de l'informatique et des libertés", afgekort "CNIL") is dergelijke bepaling geen overbodige luxe en dringt het COC erop aan dergelijk artikel steevast in bilaterale overeenkomsten op te nemen om discussies te vermijden.

Overigens dient op zijn minst dient verduidelijkt te worden hoe het recht om een klacht in te dienen bij die toezichhoudende autoriteit wordt bewerkstelligd. De huidige ontwerptekst zegt helemaal niets over een recht om klacht in te dienen, wat dient te worden aangepast. Het strekt tot aanbeveling dienaangaande dat recht om een klacht in te dienen zoveel als mogelijk te concretiseren.

22. Wat er precies dient te gebeuren wanneer blijkt dat de uitvoering effectief zou indruisen tegen de nationale wetgeving, is evenmin duidelijk. Het COC benadrukt dat daarvoor een aanpassing van de overeenkomst is vereist die eveneens flagrante schendingen behandelt van de beginselen inzake bescherming van persoonsgegevens, onder verwijzing naar de hierboven opgesomde wetgeving waarin die beginselen vorm en invulling krijgen.

23. Artikel 10 schrijft voor hoe Partijen voorliggende overeenkomst kunnen opzeggen. Het einde van deze overeenkomst dient eveneens het einde te zijn van de verwerking van de gegevens, die krachtens deze overeenkomst of in uitvoering van deze overeenkomst werden geregistreerd/uitgewisseld. Niet enkel lijkt een tekstwijziging in die zin aan te bevelen, het is wenselijk dat een eigenlijke kennisgeving van het einde van de overeenkomst daaraan eveneens herinnert.

OM DEZE REDENEN,

Het Controleorgaan op de Politie Informatie,

verzoekt gevolg te geven aan het gestelde onder randnummers 11 tot en met 23.

verzoekt de aanvrager voor het overige rekening te houden met de hogervermelde opmerkingen;

Advies goedgekeurd door het Controleorgaan op de Politie Informatie op 5 november 2019.

Voor het Controleorgaan,
De voorzitter,
(get.) Philippe ARNOULD

